

ΒΗΜMagazino

Η ΝΕΑΡΗ
ΣΟΥΠΕΡΣΤΑΡ
ΤΗΣ ΡΟΠ ΜΕΝΕΙ
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ,
ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ,
ΕΡΩΤΕΥΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΣΤΕΛΝΕΙ
ΜΗΝΥΜΑΤΑ
ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ

IDUA H A

HAPPY EASTER!

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΟΥ ΥΠΑΡΕΙΣΜΟΥ ΖΑΝ-ΠΟΛ ΣΑΡΤΡ
ΚΟΣΜΟΣ ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΛΑΓΑ FABERGÉ ΚΑΤΕΚΤΗΣΑΝ ΤΗ ΡΟΛΟ-ΡΟΪΣ
ΜΟΔΑ ΟΝΕΙΡΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΣΕ ΕΚΤΥΦΛΩΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΝΤΟΥΑ ΛΙΠΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΝΑΣΤΟ

Κάποιοι ίσως να θεωρήσουν ιερόσυλο τον ισχυρισμό, όμως το άλμπουμ «Future Nostalgia» της Ντούα Λίπα είναι ο πιο ευφορικά χορευτικός δίσκος που έχει κυκλοφορήσει από τότε που κυριαρχούσε στα τσαρτς το «Confessions on a Dance Floor» της Μαντόνα. Δεδομένων των συνθηκών, η 24χρονη ποπ σταρ δεν μπορούσε να αποφασίσει αν έπρεπε να λανσάρει μια τόσο φωτεινή δισκογραφική δουλειά μεσοσύσης της πανδημίας. «Ημουν λίγο διχασμένη. Δεν ήξερα αν θα έπρεπε να κυκλοφορήσω νέα μουσική, αν αυτή η κίνηση θα ήταν ενδεδειγμένη σε μια περίοδο που τόσο άνθρωποι υποφέρουν» είπε βουρκωμένη στους θαυμαστές της μέσω Instagram live και συνέχισε εξηγώντας πως τελικά αποφάσισε να προχωρήσει κανονικά βασισμένη στη σκέψη πως τα τραγούδια της ίσως κατάφερναν να δώσουν χαρά στους θαυμαστές της σε αυτή τη γεμάτη αβεβαιότητα εποχή. Η απόφασή της θα μπορούσε να χαρακτηριστεί παράτολμη και ριψοκίνδυνη, διότι αφενός θα μπορούσαν να υπάρχουν αντιδράσεις – πολλοί ενδεχομένως να την κατηγορούσαν για αναισθησία, και αφετέρου υπήρχε πάντα η πιθανότητα η σκοτεινή επικαιρότητα να έσπρωχνε το πολυαναμενόμενο δεύτερο άλμπουμ μίας από τις πιο ραγδαία ανερχόμενες τραγουδίστριες των τελευταίων ετών στο περιθώριο, χωρίς να του δοθεί ηρέπηση σημασία. Σε αυτό άλλωστε στηριζόταν η μελλοντική καριέρα της: είτε θα εκτοξευόταν στην κορυφή, είτε θα έπρεπε να ξαναπιάσει το νήμα από την αρχή.

Η κίνησή της τελικά αποδείχθηκε σωστή. Οι κριτικές ήταν κάτι παραπάνω από θερμές και η επιτυχία μεγάλη – στην πατρίδα της, τη Βρετανία, το «Future Nostalgia» ανέβηκε στο νούμερο ένα του Top 10 των πωλήσεων τη δεύτερη εβδομάδα της κυκλοφορίας του. Κανείς δεν παραπονέθηκε για το timing, απ' ό,τι φαίνεται όλοι είχαμε ανάγκη κάτι φρέσκο και ευφρόσυνο να ακούμε μαγειρεύοντας, συμμαζεύοντας ή κάνοντας γυμναστική στο σπίτι. Εντελώς συμπτωματικά, κάποιοι στίχοι ταίριαξαν στον αναγκαστικό εγκλεισμό δημιουργώντας αμέτρητα memes: η φράση «I should've stayed at home» από το απίστευτα εθιστικό «Break My Heart» ή το ρεφρέν του «Don't Start Now» που αρχίζει με την προτροπή «Don't show up / Don't Come Out» μοιάζουν σαν να γράφτηκαν για την περίοδο που θα μείνει γνωστή στην ιστορία ως #ΜείναμεΣπίτι. Αξίζει να αναφέρουμε πως ο δίσκος έγινε τελικά διαθέσιμος στις διάφορες ψηφιακές πλατφόρμες μία εβδομάδα νωρίτερα από την προγραμματισμένη ημερομηνία κυκλοφορίας του, καθώς τα τραγούδια του διέρρευσαν στο Διαδίκτυο και κάπως έπρεπε να γίνει διαχείριση αυτής της ζημίας. Ας μην ξεχνάμε πως όταν πρόκειται για ονόματα τέτοιου βεληνεκούς υπάρχει ολόκληρος προγραμματισμός για την προώθηση της δουλειάς τους: εμφανίσεις στην τηλεόραση, διαδικτυακές καμπάνιες, events. Δεν μπορούν να ματαιωθούν όλα ξαφνικά. Δεν είναι τυχαίο ότι άλλοι δημοφιλείς καλλιτέχνες, όπως η Lady Gaga και ο Σαμ Σμιθ, ανέβαλαν επ' αόριστον το λανσάρισμα των νέων άλμπουμ τους – ειδικά όσον

Το νέο άλμπουμ της δημοφιλούς σταρ της ποπ αποτελεί το καλύτερο αντίδοτο για τη μελαγχολία που μπορεί να προκαλέσει ο πασχαλινός εγκλεισμός στο σπίτι.

αφορά τη Lady Gaga, οι θαυμαστές της που ανυπομονούσαν για το καθαρόαιμο ποπ «Chromatica» ήταν απρηγόρητοι.

Disco από το μέλλον

Σε μια κάπως αντίστροφη διαδικασία σε σχέση με αυτή που συμβαίνει συνήθως, η Λίπα βρήκε πρώτα τον τίτλο «Future Nostalgia» και μετά τα τραγούδια. Την ενδιέφερε ουσιαστικά να παραδώσει στο κοινό μέσα από το δικό της πρίσμα έναν φόρο τιμής στη μουσική που άκουγαν οι γονείς της όσο μεγάλωνε: Prince, Blondie, Jamiroquai, Moloko, OutKast και, φυσικά, Μαντόνα. Οι αναφορές στην εποχή της παντοκρατορίας της ντίσκο και στα dance hits των 80s είναι κάτι παραπάνω από φανερές. Το ενδιαφέρον στην περίπτωση της είναι η ενεργή εμπλοκή της στη δημιουργία των κομματιών και μέχρι στιγμής το ταλέντο της ως τραγουδοποιού δεν έχει αναγνωριστεί όσο θα της άξιζε. Οποιος επίσης έχει δοκιμάσει να ερμηνεύσει το «New Rules» – τη μεγαλύτερη έως τώρα επιτυχία της με περισσότερα από 2 δισεκατομμύρια views μόνο στο YouTube – στο караόκε κατάλαβε γρήγορα ότι η δυνατότητά της να αρθρώνει με τα-

χύτητα πολυβόλου ακόμη και πολύπλοκες λέξεις και φράσεις είναι αξιοθαύμαστη. Την οφείλει σε μια περίοδο της ζωής της που αγαπούσε πολύ το χιπ χοπ και προσπαθούσε να γίνει ράπερ. Η Λίπα έχει κερδίσει δύο βραβεία Grammy, συμπεριλαμβανομένου και αυτού για τον Καλύτερο Νέο Καλλιτέχνη, και έχει εμφανιστεί στην τελετή απονομής τραγουδώντας με τη St. Vincent σε ένα ντουέτο που άφησε εποχή με τον δυναμικό αισθησιασμό του. Η ευχαριστήρια ομιλία της είχε έντονα φεμινιστικό άρωμα και όποτε της δίνεται η ευκαιρία μιλάει για τις διακρίσεις σε βάρος των γυναικών – ένα από τα καινούργια τραγούδια της μάλιστα, το «Boys Will be Boys», μιλάει για την ανισότητα των φύλων. Πριν από λίγο καιρό η αμερικανίδα παρουσιάστρια Γουέντι Γουίλιαμς πρόφερε λάθος το όνομά της στο ток σόου της δημιουργώντας άθελά της ένα ψευδώνυμο, το Ντούλα Πιπ, που χρησιμοποιούν χαϊδευτικά οι φανατικοί θαυμαστές της. Στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης είναι πολύ δημοφιλής – τον λογαριασμό της στο Instagram ακολουθούν περισσότεροι από 42 εκατομμύρια followers. Όλοι οι συνεργάτες της εξυμνούν την εργατικότητα και την τελειομανία της. Η ίδια αποδίδει αυτά τα χαρακτηριστικά στους γονείς της. Η Λίπα γεννήθηκε στο Λονδίνο από αλβανούς μετανάστες οι οποίοι έκαναν ο καθένας από δύο δουλειές στη βρετανική πρωτεύουσα σπουδάζοντας ταυτόχρονα στο Πανεπιστήμιο προκειμένου να μη λείπει τίποτα στα τρία παιδιά τους. Το εξωτικό για τους Βρετανούς όνομά της την έκανε ανέκαθεν να ξεχωρίζει, όμως έχει δηλώσει ότι ποτέ δεν

● Η Ντούα Λίπα καταφθάνει στην εφετηνή απονομή βραβείων Grammy συνοδευόμενη από τον σύντροφό της Ανουάρ Χαντίντ.

**Ημουν λίγο
διχασμένη.
Δεν ήξερα αν
θα έπρεπε να
κυκλοφορήσω
νέα μουσική,
αν αυτή η
κίνηση θα ήταν
ενδεδειγμένη σε
μια περίοδο που
τόσοι άνθρωποι
υποφέρουν**

Με εντυπωσιακό κόκκινο φόρεμα στην Αντίπη της Γαλλίας πέρυσι τον Μάιο στο φιλανθρωπικό γκαλά που πραγματοποιήθηκε στο περιθώριο των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ των Καννών.

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΜΑΡΚΟ ΚΑΡΑΣΑΡΙΝΗ

«Ο φιλόσοφος Σαρτρ. Γυναίκες παραληρούν». Η λεζάντα του περιοδικού «Time» για μια φωτογραφία από τη διάλεξη της 28ης Οκτωβρίου 1945 με τίτλο «Ο υπαρξισμός είναι ένας ανθρωπισμός» είναι ενδεικτική τόσο για τη σκέψη όσο και για τη ζωή του Ζαν-Πολ Σαρτρ. Ενας σπιθαμιαίος διανοούμενος με ύψος μόλις 1,53 μ. έθελγε το μεταπολεμικό Παρίσι, προσέλκυε ορδές στην ομιλία του και προκαλούσε λιποθυμίες στο άλλο φύλο – αν και αυτές οφείλονταν στην αφόρητη ζέση μιας ασφυκτικά γεμάτης αίθουσας, όχι στο διανοητικό sex appeal του. Ο Σαρτρ όμως πράγματι προσοριζόταν να διαπρέψει ως φιλόσοφος και εραστής, να ορίσει επί δεκαετίες τον τύπο του διανοουμένου, να ζήσει στο έπακρο, να πεθάνει τιμημένος – και μετά να ξεχαστεί, γιατί οι εποχές τον ξεπέρασαν, σε αντίθεση με άλλους σύγχρονούς του. Σαράντα χρόνια μετά τον θάνατό του, η νέα βιογραφία του Γκάρι Κοξ με τίτλο «Existentialism and Excess. The Life and Times of Jean-Paul Sartre» (εκδ. Bloomsbury) υπενθυμίζει έναν ταραχώδη βίο και μια μνημειώδη πολιτεία.

Μηχανή γραφής

Γεννημένος στο Παρίσι στις 21 Ιουνίου 1905, μεγαλωμένος στην κοντινή μικροαστική Μοντόν και στη Λα Ροσέλ, τυφλός από το δεξί μάτι, ευφυέστατος, δραστήριος, αριστούχος της École Normale Supérieure, όπου συναγωνίστηκε για την πρώτη θέση στις τελικές εξετάσεις με την αιώνια αγαπημένη του Σιμόν ντε Μπובουάρ, καταξιωμένος συγγραφέας στα τριάντα του, μέλος μιας ανερχόμενης διανοητικής ελίτ, πνευματική διασημότητα των 60s, αρνητής του Νομπέλ Λογοτεχνίας που του αποδόθηκε το 1964, ο Ζαν-Πολ Σαρτρ περιγράφεται από τον Κοξ ως ακαταπρόνοητη δύναμη της φύσης. Ο ίδιος μιλάει στην αυτοβιογραφία του για αυτό που ονομάζει «η ταχύτητα της ψυχής μου» – και πράγματι η ενέργεια και η αντοχή του ήταν θρυλικές και διευρύνονταν περαιτέρω με μεγάλες ποσότητες καφέ, αλκοόλ και αμφεταμινών. Στα χρόνια της νεότητάς του συ-

ΖΑΝ-ΠΟΛ ΣΑΡΤΡ Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΟΥ ΥΠΑΡΞΙΣΜΟΥ

νήθιζε να εναλλάσσει τη σκληρή εργασία με σκληρή φυσική άσκηση: η ανάγνωση και η γραφή από τη μια μεριά, η πάλη και η πυγμαχία από την άλλη. Όταν η Γερμανία επιτέθηκε στην Πολωνία τον Σεπτέμβριο του 1939 και η Γαλλία κήρυξε επιστράτευση, βρέθηκε σε μια μικρή μονάδα μετεωρολογικών παρατηρήσεων στην Αλσατία. Αρχισε να κρατά ημερολόγιο, ενώ παράλληλα έγραφε το τρίτο

Σαράντα χρόνια μετά τον θάνατό του, το πρώην τοτέμ της γαλλικής αριστερής σκέψης επιβιώνει στη μνήμη περισσότερο για την πολυτάραχη ζωή του.

του μυθιστόρημα (η περίφημη «Ναυτία» είχε δημοσιευθεί το 1938, «Ο Τοίχος» το 1939): ώσπου ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος να φτάσει στο δυτικό μέτωπο με τη χιτλερική εισβολή στη Γαλλία τον Μάιο του 1940 «θεωρείται ότι είχε γράψει ένα εκατομμύριο λέξεις». Οι λέξεις του Σαρτρ ανέκαθεν ήταν πολλές. Το magnum opus του, «Το είναι και το μηδέν», 638 σελίδες στιβαρής υπαρξι-

στικής φιλοσοφίας, γραμμένο μέσα στην Κατοχή (εκδόθηκε το 1943), επηρέασε ιδιαίτερα τη μεταπολεμική σκέψη. Από αυτό προέκυψε το δικαίωμα σε ακόμα περισσότερες λέξεις. Αφενός με το «Les Temps Modernes», εμβληματικό λογοτεχνικό περιοδικό της Αριστεράς ως το τέλος του το 2019, όπου αρχικά συμμετείχαν βαριά χαρτιά της γαλλικής διανοήσης όπως οι Ρεϊμόν Αρόν και Μορίς Μερλό-Ποντί. Αφετέρου με μια ομοβροντία έργων, από αξιοπρόσεκτα θεατρικά («Αδιέξοδος», «Τα βρώμικα χέρια», «Οι έκλειστοι της Αλτόνα», «Ο Διάβολος και ο καλός Θεός») έως αλαζονικά πνευματικά εγχειρήματα (η «Κριτική του διαλεκτικού λόγου», συνολικά 1.400 σελίδες απόπειρας να συμβιάσει υπαρξισμό και μαρξισμό) και αναίτια χειμαρρώδεις βιογραφίες (πέντε τόμοι για τον Γκιστάβ Φλωμπέρ). Παραδόξως, οι «Λέξεις», η δική του σημαντική αυτοβιογραφία του 1964, εκτείνεται σε μόλις 255 σελίδες. Τι έτρεφε αυτή τη μηχανή γραφής; Οι ιδέες και οι γυναίκες. Τάχθηκε διαδοχικά υπέρ του κομμουνισμού, του μαοϊσμού, των απελευθερωτικών κινημάτων κατά της αποικιοκρατίας, του αριστερισμού. Αρχέτυπο δημόσιου διανοουμένου, μπορούσε τον Ιανουάριο του 1950 να καταδικάζει τα γκουλάγκ της Σοβιετικής Ενωσης αλλά και να τους δίνει άφεση αμαρτιών εφόσον το σοβιετικό σύστημα βάδιζε προς την αταξική κοινωνία. Υστερα από

Σιμόν ντε Μπובουάρ και Ζαν-Πολ Σαρτρ στην Κόπακαμπάνα το 1960.

«

Καταξιωμένος συγγραφέας στα 30 του, μέλος μιας ανερχόμενης διανοητικής ελίτ, πνευματική διασημότητα των 60s, αρνητής του Νομπέλ Λογοτεχνίας το 1964, ο Σαρτρ περιγράφεται στη νέα βιογραφία του ως ακαταπόννητη δύναμη της φύσης

»

●
Ο Ζαν-Πολ Σαρτρ
φωτογραφημένος
στη διάρκεια ενός
συνεδρίου.

FABERGÉ

Πασχαλινά κομψοτεχνήματα ποσητών καρατιών

Υπάρχουν και εορταστικά αβγά που δεν προορίζονται για σπάσιμο και για φάγωμα, αλλά που έχουν θέση στις συλλογές μεγάλων μουσείων, επιφανών κολεξιόνερ και της αυτοκινητοβιομηχανίας Rolls-Royce.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΔΟ

Όσο και αν αυτό το εφετινό Πάσχα είναι (για να το πούμε όσο πιο ανώδυνα μπορούμε) πολύ διαφορετικό από όσα έχουμε ζήσει μέχρι σήμερα, δεν παύει να είναι Πάσχα. Μια γιορτή που ακόμη και αν λόγω των συνθηκών δεν μπορούμε να την απολαύσουμε παρέα με τους αγαπημένους μας (συγγενείς και φίλους), παραμένει γιορτή της αγάπης και της ελπίδας. Παραμένει επίσης η γιορτή των δώρων του νονού προς τα βαφτιστήρια του, της μυρωδιάς από το μαχλέπι και τη μαστίχα που μπαίνουν στα τσουρέκια, των κόκκινων (πολύχρωμων τώρα πια) αβγών. Όλα αυτά τα παραδοσιακά και τα υπέροχα εφέτος γίνονται διαδικτυακά: Η λαμπάδα, το τσουρέκι, ακόμη και τα κόκκινα αβγά εύκολα έρχονται στο σπίτι με delivery. Αλλά, για να αφήσουμε για λίγο το Πάσχα των Ελλήνων και να πάμε μια βόλτα σε έναν κόσμο χλιδής και πολυτέλειας όπου η γιορτή συναντά την ακριβή τέχνη, εκτός από τα σοκολατένια, και τα αδαμάντινα αβγά των πολλών χιλιάδων ευρώ (γιατί υπάρχουν και αυτά) έρχονται στο σπίτι κατά παραγγελία!

Διαμάντια σε... delivery

Καθαρά από περιέργεια παρακολούθησα τις προάλλες το βίντεο της εταιρείας Fabergé που εμφανίστηκε στο timeline του λογαριασμού μου στο Facebook. Τίτλος του «The journey of a Fabergé Egg» (μπορείτε να το δείτε στο YouTube) και θέμα του η απίστευτα πολύπλοκη και δύσκολη διαδικασία για τη δημιουργία ενός τόσο δα αβγού. Μιας μινιατούρας, το μέγεθος της οποίας δεν ξεπερνά τα 22 χιλιοστά, με πολύτιμους λίθους, η οποία στο εσωτερικό της κρύβει μια μικρή καρδιά. Παρακολουθώντας τα διά-

φορα στάδια της κατασκευής αρχίζεις να καταλαβαίνεις τον λόγο για τον οποίο είναι τόσο ακριβά αυτά τα αβγά, ο οποίος δεν αφορά μόνο τα υλικά αλλά και τον ανθρώπινο κόπο και τις γνώσεις – τεχνικές και καλλιτεχνικές – που χρειάζονται. Η εν λόγω μινιατούρα-μενταγιόν, πληροφοριακά, στο διαδικτυακό κατάστημα της εταιρείας κοστίζει κάτι λιγότερο από 10.000 ευρώ. Είναι εμπνευσμένη από την ιστορική Heritage Collection και είναι επισματωμένη (σε διάφορα χρώματα) και διακοσμημένη με χρυσό 18 καρατίων και μικρά διαμάντια. Αλλά αβγά έχουν μέσα την καρδούλα, αλλά μια μικρή κότα, μια πασχάλιτσα, ένα ποντικάκι ή ένα γουρουνάκι. Παρόμοιες μινιατούρες διαθέτει εφέτος η Fabergé σε βραχιόλια, οι τιμές των οποίων ξεκινούν από τα 3.960 ευρώ και ξεπερνούν τις 11.000 ευρώ, αλλά και σε σκουλαρίκια. Από τα πιο ακριβά αβγά-μενταγιόν της συλλογής είναι το Mosaic multi-coloured pendant των 26 χιλιοστών, ένα (όπως το λέει και το όνομά του) αβγό-μωσαϊκό, καλυμμένο με ζαφείρια, ρουμπίνια, τσαβόριτη (σπάνιο και ιδιαίτερα εντυπωσιακό ορυκτό που μοιάζει με το διαμάντι) και λευκά διαμάντια. Κοστίζει 51.240 ευρώ. Στην τιμή περιλαμβάνονται τα έξοδα αποστολής αλλά και τα έξοδα ασφάλισης για τη μεταφορά του.

Δώρο του τσάρου Νικολάου Β΄ προς τη μητέρα του Μαρία Φεοντόροβνα το 1913, το «Winter Egg» που δίνει την αίσθηση του πάγου είναι κατασκευασμένο από κρύσταλλο, χαλαζία και λευκόχρυσο και είναι διακοσμημένο με 1.660 διαμάντια.

1

3

2

1. Η μινιατούρα της βασιλικής άμαξας κρύβεται μέσα στο «Imperial Coronation Egg», το οποίο ανήκει στη συλλογή του ρώσου ολιγάρχη Βίκτορ Βέξελμπεργκ.
2. Το διάφανο «Rock Crystal Egg» περιέχει 12 μινιατούρες με τοπία που είχαν ιδιαίτερη συναισθηματική σημασία για τον τσάρο Νικόλαο Β΄ και την τσαρίνα Αλεξάνδρα.
3. Κατασκευασμένο σε στυλ art nouveau, το «Lilies of the Valley» είναι καλυμμένο από ροζ σμάλτο, φύλλα χρυσού και μαργαριτάρια και φέρει πορτρέτα του τσάρου Νικολάου Β΄ και των θυγατέρων του, δουκίσσης Ολγας και δουκίσσης Τατιάνας.
4. Όπως το λέει το όνομά του, το «Gatchina Palace Egg» περιέχει μικρογραφία του παλατιού Γκάτσινα (45 χιλιόμετρα από την Αγία Πετρούπολη) που σήμερα είναι Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO.

4

ΣΑΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΟΝΕΙΡΟ

Δροσερές νότες και ρετρό νοσταλγία πλημμυρίζουν τις νέες συλλογές των μεγαλύτερων οίκων μόδας, ξορκίζοντας για λίγο το γκρίζο του COVID-19.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΦΕΤΣΑ

Οι γυναίκες λατρεύουν τα πουά για το εφετινό καλοκαίρι. Φορέματα, μπλούζες, φούστες, πουκάμισα, φόρμες, ακόμη και τα παπούτσια και οι τσάντες είναι «ζωγραφισμένα» με το αγαπημένο polka dot. Το συγκεκριμένο μοτίβο επανήλθε θριαμβευτικά την πιο όμορφη, διασκεδαστική, αισιόδοξη εποχή του χρόνου. Τα πουά τα έχουμε φορέσει και ξαναφορέσει στο παρελθόν. Σίγουρα πρόκειται για ένα διακριτικό μοτίβο που συνδυάζει το ρετρό με το μοντέρνο. Εξαρτάται πώς ακριβώς θα το συνδυάσει κανείς. Τα πουά πουκάμισα και οι μπλούζες με τους μεγάλους φιδόγκους συνδυάζονται εξαιρετικά με λευκά παντελόνια και στενές άσπρες φούστες. Το αποτέλεσμα είναι très chic όταν στο όλο στυλ «παίζουν» λευκές μυτερές γόβες, πέρλες και ασορτί σκουλαρίκια, όπως και μικρές τσάντες ή φάκελοι. Είναι ένα δημοφιλές look που έχουμε συναντήσει σε σκηνές από ταινίες του διεθνούς κινηματογράφου. Οι μεγάλες stars συνήθιζαν να επιλέγουν τα πουά prints στην επαγγελματική και προσωπική τους ζωή. Η Μπριζίτ Μπαρντό τα φορούσε τα καλοκαίρια στο St. Tropez, η Ανούκ Εμέ «άφηνε» τον αγαπημένο της Εμανουέλ Ουνγκαρό να σχεδιάζει αποκλειστικά για εκείνη ρούχα polka dot, όταν κάποιες άλλες γαλλίδες ηθοποιοί προτιμούσαν να συνδυάζουν το έντονο ροζ, το πορτοκαλί και το τρκουάζ by Christian Lacroix.

To Capri style

Τα πουά με το vintage στοιχείο «έπαιζαν» τρελά τις δεκαετίες του '50 και του '60, ακριβώς όπως και οι μαρινιέρες. Υπέρκομψες μαρινιέρες με μπλε και κόκκινες ρίγες που οι κυρίες και δεσποινίδες συνδύαζαν με λευκά παντελόνια, φλατ σανδάλια και μπαλαρίνες. Ίσως καμία άλλη γυναίκα στον πλανήτη δεν ανέδειξε τα πουά (συνδυασμένα πάντα με λευκές πέρλες του Harry Winston) όσο η Jackie O. Η σύζυγος του Αριστοτέλη Ωνάση, μούσα του Valentino, φορούσε – από τον ιδιόκτητο Σκορπιό στο Ιόνιο μέχρι το Κάπρι της Ιταλίας, το Μονακό και την Μαρμπέγια τους καλοκαιρινούς μήνες – τα πλέον chic πουά και μαρινιέρες. Το διαχρονικό style icon μιμούνται ακόμα και σήμερα γυναίκες νεότερης και μεγαλύτερης ηλικίας. Οι επιλογές της Jackie O, ιδιαίτερα τα χρυσά, καυτά καλοκαίρια, δημιούργησαν σχολή. Η σινιόρα Ανιέλι συναγωνιζόταν επάξια την Jackie, όπως και η Σοφία Λόρεν.

Αισιόδοξες πινελιές στο γκρίζο

Η αλήθεια είναι ότι αυτό το καλοκαίρι θα είναι διαφορετικό από τα άλλα. Η επέλαση του COVID-19, οι θάνατοι συνανθρώπων μας, οι εικόνες με τους ασθενείς στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας και το ηρωικό νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό να προσπαθεί για το καλύτερο, σε ιδιαίτερα αντίξοες συνθήκες, έχουν αλλάξει τα πάντα γύρω μας. Οι σοβαρά σκεπτόμενοι άνθρωποι δεν μπορούν να αντιμετωπίζουν το καλοκαίρι, το οποίο φθάνει με βήματα γοργά, πολύ γοργά, όπως τα προηγούμενα. Η οικονομία λόγω της παγκόσμιας πανδημίας έχει δεχθεί πολύ σκληρά χτυπήματα, με τη βιομηχανία της μόδας

Ο Andrés Sardá παρουσίασε τα μαγιό του σε ένα μεγάλο σόου στο Μαϊάμι, προ... κορωνοϊού.

ANDRÉS SARDÁ

«
Η Μπριζίτ Μπαρντό
φορούσε πουά
τα καλοκαίρια στο
St. Tropez, ενώ
η Ανούκ Εμέ “άφηνε”
τον αγαπημένο της
Εμανουέλ Ουνγκαρό
να σχεδιάζει
αποκλειστικά για
εκείνη ρούχα polka dot
»

ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΜΕ ΟΔΗΓΟ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟ ΠΟΛΟ

Οι πολυδιαβασμένες αναμνήσεις του ενετού εμπόρου και εξερευνητή που έχουν κυκλοφορήσει σε δεκάδες εκδόσεις ανά τον κόσμο, αλλά και έχουν εμπνεύσει επιτραπέζια παιχνίδια, ταινίες και τηλεοπτικές σειρές, γίνονται μια καλή αφορμή για να δραπετεύσουμε με τη φαντασία μας τις ημέρες της καραντίνας.

● **Επάνω:** Ο Μάρκο Πόλο σε μωσαϊκό πίνακα που βρίσκεται στη σάλα του γενοβέζικου Palazzo Doria-Tursi.
Κάτω: Ο Μάρκο Πόλο έφιππος, έργο του 1298 από την έκδοση του βιβλίου με τις περιπέτειές του.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΑΟ

Η ψυχαγωγία και το παιχνίδι έχουν, ως γνωστόν, θεραπευτικές ιδιότητες. Ετσι και τώρα, εν μέσω καραντίνας, στην προσπάθεια να περάσουμε ευχάριστα την ώρα μας, επιστρατεύτηκαν ακόμα και τα παλιά επιτραπέζια παιχνίδια. Από το κάτω δεξί ντουλάπι της βιβλιοθήκης μου, που ούτε ξέρω πόσα χρόνια είχε να ανοιχτεί, ανασύρθηκε ένα πολύ φθαρμένο Trivial Pursuit που είχε προσφέρει κάποτε αρκετές ώρες παιδείας διασκέδασης, ένα Master Mind από τα γυμνασιακά μου χρόνια και ένα σκάκι από το οποίο έλειπε η Βασίλισσα. Ανάμεσα σε όλες αυτές τις... αντίκες ξεχώριζε ένα ολοκαίνουργιο, τυλιγμένο ακόμα στη διάφανη προστατευτική μεμβράνη του, παιχνίδι υπό τον τίτλο «Τα ταξίδια του Μάρκο Πόλο», το οποίο ομολογώ πως δεν θυμόμουν πώς βρέθηκε στα χέρια μου. Παρά το γεγονός πως αποδείχτηκε ένα αρκετά δύσκολο παιχνίδι στρατηγικής, τις τελευταίες ημέρες έγινε ο νέος εθισμός μου. Πέραν της ανταγωνιστικής μανίας να κερδίσω τους συμπαίκτες σου, αν τυχόν είσαι και λίγο φιλομαθής, το παιχνίδι σε βάζει με έναν τρόπο στη διαδικασία να μάθεις περισσότερα για το ιστορικό περιβάλλον το οποίο ενέπνευσε τα περίφημα εκείνα ταξίδια. Ετσι κι εγώ άρχισα να διαβάζω ξανά για τον Μάρκο Πόλο, τον παράτολμο έμπορο και εξερευνητή με τη συνταρακτική ζωή, οι περιπέτειες του οποίου δεν αποτελούν

απλώς αντικείμενο μελετών, αλλά έχουν εμπνεύσει επιτραπέζια, video games, σειρές, ταινίες και μυθιστορήματα. Αλλωστε, όσο και αν αυτή την περίοδο δεν μπορούμε να ταξιδεύουμε, θα πρέπει, νομίζω, να βρίσκουμε τρόπους να πραγματοποιούμε, έστω νοερά, το ταξίδι!

Οι εκδοχές ενός μύθου

Το δικό μου ταξίδι ξεκίνησε λοιπόν από το χάρτινο ταμπλό-χάρτη των «Ταξιδιών του Μάρκο Πόλο», για να περάσει γρήγορα στην οθόνη της τηλεόρασης: Εμπνευσμένος από τις περιπέτειες του εξερευνητή στις οποίες με κάποιον τρόπο (διά του παιχνιδιού) συμμετείχα, έκρινα πως έχει έρθει η στιγμή να παρακολουθήσω και τον «Μάρκο Πόλο» του Netflix. Η σειρά είχε διαφημιστεί το 2014 ως η πιο φιλόδοξη παραγωγή της διαδικτυακής πλατφόρμας, για να καταλήξει άδοξα: κόπηκε μετά τον δεύτερο κύκλο καθώς λέγεται πως ζημίωσε περί τα 200 εκατομμύρια δολάρια τους παραγωγούς. Οπως και αν έχει, και όσο και αν μιλάμε κυρίως για ένα προϊόν μυθοπλασίας και λιγότερο για μια παραγωγή που ερευνά την ιστορική αλήθεια, το σίριαλ παρακολουθείται με ενδιαφέρον. Με ενδιαφέρον παρακολουθείται και η παλαιότερη μίνι σειρά «Marco Polo» των NBC και RAI, παραγωγής 1982, όπου τον ομώνυμο ρόλο ερμήνευε ο Κένεθ Μάρσαλ (άλλος ένας εξαιρετικά ευειδής Μάρκο Πόλο), ενώ δίπλα του εμφανίζονταν η Αν Μπάνκροφτ, ο Μπαρτ Λάνκα-

στερ και ο σερ Τζον Γκίλγκουντ. Το soundtrack υπέγραφε ο Ενιο Μορικόνε. Πρώτος κινηματογραφικός Μάρκο Πόλο ο Γκάρι Κούπερ στην ταινία των Αρτσι Μάγιο και Τζον Φορντ «Οι περιπέτειες του Μάρκο Πόλο» (1938), δεν είχε στο μυαλό του μόνο τις εξερευνήσεις αλλά και τους έρωτες. Αυτός είναι και ένας λόγος για τον οποίο η τότε φασιστική κυβέρνηση της Ιταλίας, θεωρώντας πως το φιλμ είναι δυσφημιστικό για τον εξερευνητή, άλλαξε το όνομά του και τον παρουσίασε ως Σκωτσέζο! Στη λογοτεχνία, ο Ιταλό Καλβίνο χρησιμοποίησε τον Μάρκο Πόλο με άκρως ευφάνταστο και

εμπνευσμένο τρόπο: Στις «Αόρατες Πόλεις» τον έβαλε να περιγράψει τις πόλεις που γνώρισε στο ταξίδι του, βρίσκοντας έτσι την ευκαιρία να μιλήσει (ο συγγραφέας, όχι ο εξερευνητής) για τις «κρυφές αιτίες που οδήγησαν τους ανθρώπους να ζήσουν στις πόλεις, αιτίες που μπορούν να ισχύουν πέρα και πάνω από οποιαδήποτε κρίση. Οι πόλεις είναι ένα σύνολο πραγμάτων: απομνημονεύσεων, επιθυμιών, σημείων μιας γλώσσας, οι πόλεις είναι τόποι ανταλλαγών, όπως εξηγούν όλα τα βιβλία της οικονομίας, αλλά οι ανταλλαγές αυτές δεν είναι μονάχα ανταλλαγές εμπορευμάτων, εί-

Όταν αιχμαλωτίστηκε στον πόλεμο μεταξύ Γένοβας και Βενετίας και κατά τη διάρκεια της φυλάκισής του, ο Μάρκο Πόλο διηγήθηκε τις αναμνήσεις του από τα ταξίδια του στην Ανατολή στον Ρουσιπσέλο ντα Πίζα

και ανταλλαγές λέξεων, πόθων, αναμνήσεων. Το βιβλίο μου ανοίγει και κλείνει με εικόνες ευτυχισμένων πόλεων που συνεχώς αλλάζουν σχήμα και χάνονται, κρυμμένες μέσα σε δυστυχισμένες πόλεις...». Ο δε Κοσμάς Πολίτης στο βιβλίο «Μάρκο Πόλο - Πρωτότυπη εργασία πάνω στα ταξίδια του» (εκδόσεις Ιωλκός) ανθολογεί τις αλήθειες αλλά και τα όσα έχουν αμφισβητηθεί από τις διηγήσεις του εξερευνητή.

Η αλήθεια και οι υπερβολές
Πυρήνας των πάντων, όλων των ταινιών που έχουν γυριστεί και των

βιβλίων που έχουν γραφτεί, είναι βεβαίως οι διηγήσεις του ίδιου του Μάρκο Πόλο, ένα οδοιπορικό με τίτλο «Βιβλία των θαυμάτων του κόσμου» (γνωστό και ως «Il Milione»). Το οποίο γράφτηκε από τον Ρουσιπσέλο ντα Πίζα και από τον εξερευνητή, την περίοδο που οι δύο άνδρες βρίσκονταν φυλακισμένοι στη Γένοβα. Γιατί και από τη φυλακή πέρασε ο Μάρκο Πόλο κατά τη διάρκεια του ταλαιωμένου βίου του. Μιας περιπετειώδους ζωής που δεν γνωρίζουμε πότε ακριβώς ξεκινά, καθώς ο ακριβής χρόνος και ο τόπος της γέννησής του παραμένουν άγνωστοι. Οι

Επάνω: Η Βενετία, αποτυπωμένη σε ζωγραφιά που κοσμούσε ιστορική έκδοση των περιπετειών του υπό τον τίτλο «Βιβλία των θαυμάτων του κόσμου». **Αριστερά:** Ο Λορέντζο Ρικέλμι κωπηλατεί στα κανάλια της Βενετίας ως Μάρκο Πόλο στο ομώνυμο σίριαλ του Netflix.